

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. januar 2024
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Cecilie Brandt Opstrup
Sagsnr.: 2023-10877
Dok.: 3093540

Besvarelse af spørgsmål nr. 453 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 453 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. december 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 453 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren bekræfte, at det ville være en overtrædelse af den såkaldte koranlov, som forbyder utilbørlig behandling af et skrift, der har væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund, at skænde eller brænde de ældgamle græske tekster Homers Odysseen eller Iliaden, som ifølge det anerkendte trossamfund Æonisk Trossamfund har væsentlig religiøs betydning og udgør en del af trosgrundlaget for trossamfundet, jf. Kirkeministeriets hjemmeside?”

Svar:

1. Ifølge straffelovens § 110 e, stk. 2, straffes den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds gør sig skyldig i utilbørlig behandling af et skrift, der har væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund, eller en genstand, der fremstår som et sådant skrift. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 2 år.

Ved skrifter med væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund forstås ifølge bestemmelsens forarbejder fysiske skrifter, som inden for den pågældende trostradition anses for særligt centrale for troens bekendelsesgrundlag og/eller lære. At et skrift anvendes af religiøse grunde eller som led i religionsudøvelse, f.eks. en salmebog, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at skriftet omfattes, ligesom skrifter, som af kulturelle eller politiske grunde er forbundet med religionen, men som ikke i sig selv er centrale for troens bekendelsesgrundlag og/eller lære, ikke er omfattet.

Om et givent skrift kan anses for at være af væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund beror ifølge forarbejderne til bestemmelsen på en nærmere konkret retlig vurdering efter omstændighederne med inddragelse af religionsvidenskabelig sagkundskab. Det er således ikke det enkelte anerkendte trossamfund, der vurderer, om et specifikt religiøst skrift skal anses for omfattet af bestemmelsen. Oplysninger fra et anerkendt trossamfund om, hvad trossamfundet måtte betragte – eller ikke måtte betragte – som skrifter med væsentlig religiøs betydning, vil dog naturligt kunne indgå i den vurdering af skriftets religiøse betydning for trossamfundet, der skal foretages.

Ifølge forarbejderne omfatter bestemmelsen f.eks. centrale religiøse skrifter såsom Bibelen, Koranen, Torahen, Vedaerne og Tripitaka (Pali-kanon).

Der henvises til Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 65 som fremsat, side 5.

2. Som det fremgår af ovenstående, er der i lovforslagets bemærkninger angivet eksempler på religiøse skrifter, der er omfattet af straffelovens § 110 e, stk. 2. Det er sædvanligt i forbindelse med udformning af lovgivning at supplere lovteksten med forskellige eksempler, der kan bidrage til afgræsningen af en given bestemmelse. Dette vil i sagens natur sjældent kunne være udtømmende, og der vil derfor typisk også være overladt et element af skøn til domstolene.

Det vil også i forhold til de konkrete religiøse skrifter, der er nævnt i spørgsmålet, i sidste ende være op til domstolene at tage stilling, hvis det måtte blive aktuelt.